

La ciència i la literatura, un matrimoni ben avingut

La visita d'un escriptor sempre és una festa per a tots els membres del Club de Lectura; aquest passat 19 de desembre, a les portes de les Festes de Nadal, Salvador Macip va tornar a l'institut, però no ho va fer només per xerrar amb els participants del Club, sinó amb tots els alumnes de 3r d'ESO ja que el llibre escollit havia estat també lectura de curs per als alumnes d'aquest nivell educatiu.

Herba negra, de Salvador Macip i Ricard Ruiz Garzón, reconeguda amb el Premi Ramon Muntaner 2016 –i consti que aquesta és una felicitat coincidència, no tenim res a veure amb aquest prestigiós guardó!- és una novel·la trepidant, de ritme intens, on un grup de joves ha d'apressar-se per salvar el món de la seva destrucció. Un thriller, segons l'autor, que no deixa de ser hereu de la tradició literària i cinematogràfica de la ciència ficció i que posa també sobre la taula temes que interessin al lector jove com ara les reflexions al voltant de l'amistat, la solidaritat i el compromís envers els altres.

Salvador Macip, prestigiós científic i reconegut escriptor, ja ens havia visitat en més d'una ocasió i sempre havia aconseguit fascinar els alumnes amb els seus llibres i amb el seu tarannà cordial i proper, que permet conduir una trobada participativa i dinàmica on tothom pot aportar el seu gra de sorra a partir de l'experiència de la lectura. Aquesta nova trobada no va ser una excepció; malgrat enfrontar-se a un auditori de prop de cent persones, l'autor va saber generar un clima càlid i proper que va fomentar l'interès i la participació dels assistents.

Herba negra, segons va explicar ell mateix, va ser un llibre nascut en circumstàncies prou curioses; coincidint Macip i Ruiz Garzón en el lliurament d'uns premis literaris, i mentre prenién uns *mojitos*, la menta que surava a les copes els va engrescar a crear un primitiu argument que, a partir d'aquell moment va començar a créixer fins esdevenir, amb molt de temps i treball, la novel·la que els alumnes havien llegit. Un relat que bevia directament d'un gran nombre de fonts literàries, des d'obres actuals, com *L'any de la plaga*, de Marc Pastor a clàssics de la ciència ficció, com *Más verde de lo que creéis*, de Ward Morre, passant fins i tot per l'*Apocalipsi* atribuït a Sant Joan, el darrer llibre de la *Bíblia*. Igualment, amb aquest contingut apocalíptic que vertebrava tot el relat, els autors van voler fer també un homenatge al *Mecanoscrit del segon origen*, de Manuel de Pedrolo, el gran clàssic de la ciència ficció catalana i un dels llibres més llegits a casa nostra.

Macip va saber captar l'atenció de l'auditori al llarg de tota la seva xerrada i generar prou interès com per propiciar preguntes dels alumnes, que van voler saber si estava prevista una segona part –els autors no es negaven a aquesta possibilitat-, el perquè del final de l'obra, la significació dels noms dels protagonistes –Eva, Elies, Salvador- o, ja en un pla més tècnic, com és possible escriure una novel·la a quatre mans. D'igual manera, a partir de les preguntes de l'alumnat, l'autor va voler explicar com l'obra incorpora també una reflexió sobre les bases ètiques de la ciència. En aquest sentit, en la mesura que ell és investigador mèdic i treballa actualment sobre el processos d'envelliment dels individus, Macip va explicar que aquest debat ètic està permanentment sobre la taula a mesura que els avenços científics obren noves

possibilitats de recerca; unes noves realitats que, fa uns anys, haurien semblat dignes de la més imaginativa ciència ficció.

Per cloure l'acte es va repartir a tots els assistents un punt de llibre elaborat pels alumnes que recordava la trobada amb Salvador Macip i anunciava la propera sessió del Club de Lectura, que comentarà una de les peces teatrals de Federico Garcia Lorca, *Doña Rosita la soltera*.